

Nicolae Băciuț
POEME VERZI PE PEREȚI

Motto

Ce Te vei face, Doamne, dacă mor?

RAINER MARIA RILKE

Nicolae Băciuț

**POEME VERZI PE
PEREȚI**

EDITURA NICO

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BĂCIUȚ, NICOLAE

Poeme verzi pe pereți/ Nicolae Băciuț. - Târgu-Mureș :

Editura Nico, 2013

I. Băciuț, Nicolae (Ed.,Postf..)

I.S.B.N. 978-606-546-269-4

821.135.1-1

Coperta aparține autorului.

Coperta I: radunevinglovschi.blogspot.com

EDITURA NICO

Târgu-Mureș, str. Ilie Munteanu nr. 29

Apărut 2013

Copyright © Nicolae Băciuț 2013

Toate drepturile rezervate

Tehnoredactare: Sergiu Paul Băciuț

Format 16/61x86, Coli tipo 6,5

Tiparul executat la

S.C. INTERMEDIA GROUP SRL

Târgu-Mureș, str. Cuza Vodă nr. 57

România

AMBRĂ

**Să pui aripă pietrei,
cuvintelor să le pui roată,
pe mine fă-mă prunc,
pe mama fă-o fată,
pe mine fă-mă praf de stea,
pe ea să o mai naști o dată,
pe mine să mă faci copac,
pe ea mai fă-o umbră,
pe mine-nvață-mă să tac,
pe ea să o faci ambră.**

Brăila, 26 septembrie 2009

POD DE SEARĂ

**Să nu-mi lași somnul să rămână singur,
să se reverse din potir,
să-mi pierd cuminecătura
din aerul ce îl respir.**

**Să pui doar degetul pe gura mea,
luminile din lacrimi
să le sting,
să pot să plâng din pleoapa ta,
cu aerul să te ating.**

**Să nu-mi lași seara-abandonată,
să-mi fie margine de vis,
să nu rămână niciun rod,
să nu-mi rămână nicio vamă,
să nu-mi rămână niciun pod.**

1 ianuarie 2012

ICOANA DIN FEREASTRĂ

**Mă-nchin la tine
și mă uit la tine,
în ochii-n care
mă privești.**

**Mă uit la tine,
și mă-nchin la tine
ca la lumina
din ferești.**

**Mă-nchin la tine
și mă uit la tine,
până privirea
mi se face rană.**

**Mă-nchin la tine
și mă uit la tine,
doar prin ferestrele
care devin icoană.**

5 ianuarie 2012, ora 4,20

EUCLID

**Urmă peste urma mea
până urmele fac zid,**

**pleoapă peste pleoapa mea,
până nopțile fac rid,**

**ziuă peste ziua mea,
până ore se divid,**

**cifră peste cifra mea,
Euclid din Euclid.**

7 ianuarie 2012

BIOGRAFII

**Eu nici nu sunt,
tu nici n-ai fost,**

doar marea ne e prag,

**eu nici n-am fost,
tu nici nu ești,**

doar iarba ne e steag.

**Eu nici n-am fost,
tu nici n-ai fost,**

**doar lacră
pentru lacrimi adăpost!**

Reghin, 14 ianuarie 2012

FOTOGRAFIA

**Eu sunt fotografia
altcuiva –
poate ne-am întâlnit
în altă viață –
dar fotograful
a-ncurcat
și timpul
care ni s-a scurs
pe față
și lacrima
ce nu s-a-nlăcrimat.**

**Eu sunt argintul
din oglindă,
încremenit
când ai privit
fereastra
în care tu ai fost
icoană,
în care floarea-și îngropase
glastra.**

**Eu sunt altcineva –
care se-ntoarce
în fotografia sa.**

27 ianuarie 2012

MI-AI DAT, DOAMNE

**Mi-ai dat, Doamne,
cuvinte
și nu le pot pe toate folosi;
mai multe rămân în morminte
decât aș putea eu
rosti.**

**Mi-ai dat, Doamne,
veșminte
și nu mă pot înveli;
mai multe rămân
nepătate
și nu mă mai pot
mărturisi.**

**Pe mine, Doamne,
mie m-ai dat
și nu-mi ajung,
între credință și păcat.**

30 ianuarie 2012

CONSTELAȚIE

**O, dac-ai fi floare,
m-aș face florar,
dac-ai fi cifră,
m-aș face zar,
dac-ai fi timp,
m-aș face minutar,**

**dac-ai fi iarbă,
ți-aș fi pământ,
dac-ai fi ochi,
eu ți-aș fi pleoapă,
dac-ai fi râu,
eu ți-aș fi apă,**

**dac-ai fi ploaie,
m-aș face nor,
dac-ai fi cer,
ți-aș fi alcor.**

31 ianuarie 2012

NINGE

**Ninge cum n-a mai nins,
ninge de-altădată,
în zăpezi mă-ntorc albit,
către niciodată.**

**Ninge dinspre sud,
ninge dinspre tine –
în zăpada ta m-ascund,
până lacrima se stinge.**

**Ninge dinspre nord,
ninge dinspre ieri,
ninge dinspre mâine,
ninge din tăceri.**

**Ninge fără de sfârșit,
Pân-a pleca e bun venit!**

5 februarie 2012

COLȚ DE CER

**Iarbă
într-un colț de iarbă,
soare,
într-un colț de cer,
frunză
care nu mai moare
pe o ramură de ger.**

**Iarnă,
într-un colț de iarnă,
alb,
doar într-un colț de alb,
care nu știe să cearnă.**

**Lacrimă-ntr-un colț
de lacrimi,
pleoapă de Homer,
până când se-ntoarce,
iarăși,
cerul,
într-un colț de cer.**

Cluj-Napoca, 12 februarie 2012

FIU

**Și dacă, totuși, mă întorc,
când mă întorc
cu fața spre oglinzi
ca spre un timp de-argint,
peste care
amprente întinzi,**

**și dacă, totuși, văd,
cât încă sunt vedere,
cât încă zăpadă
e-n noi,
când secunda-i
tăcere,**

**și dacă, totuși,
e târziu,
și nu mai e vreun anotimp,
mă-ntorc în mine
ca și cum
mi-aș fi chiar fiu.**

Cluj-Napoca, 19 februarie 2012

SCRISORI LA POST RESTANT

**Îți scriu scrisori și nu mai scriu,
cerneala e acum de scrum,
în ierburi verdele-i târziu
și niciodată e acum.**

**Pe buza brumei este seară,
pe pleoapa ierbii e pământ,
în iriși alt albastru se coboară
și a tăcea e doar un cânt.**

**Îți scriu scrisori când nu mai ești
și știu că, totuși, le primești.**

28 februarie 2012

ALTOI

**Pun sângelui altoi
o primăvară,
pun iernii
epoleții albi,
pun vieții
viața de apoi,
până când noaptea
redevine vară,
pun în câmpie spice,
ca reazem pentru cer,
iar unui cântec
îi pun ler;**

**și pun pe toamnă
un inel,
până când ea se face
doamnă.**

Reghin, 21 martie 2012

VIAȚA LA PACHET

**Am primit o viață la pachet
prin curier rătăcit,
pe o adresă fără nume,
cu termen depășit.**

**Am primit o viață nouă,
ca un șase întors,
ca o picătură de sânge în rouă
picurată dintr-un tors.**

**Am primit o viață,
ca o schimbare la față.**

Siriu, 29 martie 2012

ORICE FEMEIE

**Orice femeie
ar putea să-i fie mamă,
orice femeie
ar putea să-i fie fiică,
orice- anotimp
ar vrea să-i fie vamnă,
de orice zi
ar vrea să-i fie frică.**

**Orice femeie,
orice femeie –
să-i fie țărni
unei Egee.**

11 aprilie 2012

INTERMUNDII

**Bine că sunt,
mai ieri eram
ca fructul copt,
fără de ram;
pe trupul meu
tu erai rouă,
pe noaptea mea,
o lună nouă,
iarba sub noi
foșnea sticlind,
ne ascundeam
uitând zăpada
ce ne-a fost colind –
cuvintele veneau
pe rând;**

**bine că sunt,
mai ieri eram
floare în seva
unui ram,
și mă întorc
la început,
să-ți fiu
întâiul tău sărut.**

**Bine că sunt
și că eram
ca amintirea
unui ram
ce se întoarce-n rădăcină,
doar ca să-ți fie,
iar, lumină.**

Inoc, 6 mai 2012

ÎNCĂ UN TIMP

**Încă un timp,
se va scrie cu noi,
cu mâinile noastre,
sângerânde...**

**Încă un timp
va ploua cu noi,
cu nori din senin,
peste nisipuri
arzânde...**

**Încă un timp
vom fi cuvinte
și cineva va vorbi
cu noi,
vă va spune
o istorie,
din care va lipsi
Judecata de apoi...**

**Încă un timp
și încă un timp.**

13 mai 2012

AEZI

**Nu-ți va veni să crezi,
dar vei crede
și lacrima
va fi icoană,
în care, ca-n oglindă,
poți să vezi,
cum zidul
redevine Ană,
cum ora redevine
clipă,
cum zborul
se retrage
în aripă.**

**Nu-ți va veni
să crezi,
dar sfinții
redevin aezi.**

Sibiu, 17 mai 2012

ANOTIMPURI DE FEMEIE

**Ai putea fi mai respectoasă
cu anotimpurile –
măcar iarna să fii ca iarna,
zăpadă să-ți fiu,
și floare de gheață
pe geamul prin care privești.**

**Măcar primăvara
să fii primăvară,
să fiu muguri
pe brațele tale.**

**Ori măcar vara
să fii vară,
să pun nisip pe trupul tău
ca în clepsidre.**

**Iar toamna,
toamnă măcar fii,
să dai în fruct,
să naști o zi,**

O zi mai lungă decât viața.

23 mai 2012

CHEMARE

**De umbră mă tem,
nu de copac,
de floare,
nu de fruct,
de buze
și nu de sărut,
de ochii tăi,
nu de privire,
de-altar
și nu de mire.**

**De mine cel mai mult
mă tem –
pe mine, cel mai mult,
mă chem.**

Brăila, 2 iunie 2012

MATERNITATE

Încă nu m-am născut
și nici nu știu
dacă am timp pentru asta –
în lumea mea
e cerul mai aproape;
cu mâna-ntinsă
desenez
ce orizonturi vreau,
ce răsărituri și apusuri
sunt de-o seamă.

Nu m-am născut
și nu știu dacă vreau
și nici dacă-mi ești
mamă.

7 iunie 2012

OCHIUL CE PRIVEȘTE-N NOI

**Mai dă-mi, părinte, timp de rugăciune,
chiar de nu știu pentru ce vină,
dă-mi timp, părinte, să mă rog,
cât încă-n sânge am lumină.**

**Nu vreau să plâng, nu vreau să râd,
nu știu de ce-aș fi vinovat,
când cerul se revarsă peste mine,
albastrul, sigur, e păcat!**

**Mai dă-mi, părinte, iarăși lacrimi,
cum verii i-ai aduce ploi,
până când frunzele sunt pleoape
pe ochiul ce privește-n noi.**

Târgu-Mureș, 20 iulie 2012

EA

**Ea este marea
peste care lin plutesc,
cu pânzele în destrămare,
lungi steaguri
într-un naufragiu,
nori joși, mijind
a picurare.**

**Ea este lacrima-n apus,
ca soarele
în sângerare,
un albatros fără aripi,
în lină legănare.**

**Ea e furtuna
care se întoarce-ntruna.**

20 iulie 2012

NAȘTERE

Aștept să facem împreună
un pas,
să desfacem secunda în două,
cum am despărți
timpul de ceas –
eu să fiu tu,
dintr-o altă lume venind,
cu fructe coapte,
cu ierburi luminând...

Aștept să fiu tu –
cu tine viața-mi încep!

Rohia, 29 iulie 2012

MUNTE ȘI MARE

**O, dac-aș fi pasăre
sau măcar copac,
în care să-ți faci cuib,
în care să învăț să tac.**

**O, dac-aș fi piatră
sau măcar fir de nisip,
dac-aș fi fost mare,
dacă apa ar fi avut
chip.**

**Dar nu sunt decât sare,
munte în mare.**

Rohia, 29 iulie 2012

POEME VERZI PE PEREȚI

**Plouă din senin,
o ploaie de-altădată,
restanța unui anotimp;**

**plouă
din nori de hârtie,
pe care scriam
poeme neterminate,
pe care desenam o colivie;**

**plouă
și ploaia mă dezbracă
de cuvinte –
rămân gol, ca la-nceput,
ca înainte de-nainte.**

12 septembrie 2012

NUMELE TOAMNEI

Încă o dată toamnă,
încă un sfârșit,
fără să pui punct,
fără să spui adio
la iarbă,
fără niciun clipit,
fără să cauți în frunze
ultimul chip,
care să-ți semene ție,
ca o primăvară
ce n-a mai venit!

Încă o dată toamnă,
la margine de ceas,
fără memorie,
fără glas,

o toamnă
dintr-o altă lume –
o toamnă
care-și caută un nume.

27 septembrie 2012

DESPĂRTIRE

**De mă despart de tine,
din mine de te rup,
doar lacrima mi-e umbră,
doar lacrima mi-e trup,**

**de mă despart de tine,
de mine mă despart,
cum malul ce se rupe
de mare-n ultim cart.**

**De mă despart de mine,
rămâne propriul rug
să se întoarcă-n sine,
ca umbra-n care fug.**

9 octombrie 2012

VIS PIERDUT

**Poți să-mi întorci viața
pe dos,
poți să-mi faci din vară
toamnă,
din frunze poți să-mi faci
copaci,
din iederă să îmi faci
zid
ori scară până-n cer.**

**Din viața mea,
să faci orice –
căci toate, pân' la ziuă
pier.**

9 octombrie 2012

QUINTELNIC

lui Ioan Pinte

Mă-ntorc acasă,
nu cel de acum,
ci cel ce-am fost
cândva,
când orizontul era mic,
când seara sângera;

mă-ntorc ca fluturii
spre lampa
ce nu mai poate lumina.
Mă-ntorc în viața mea,
mă-ntorc acasă,

când moartea
va dori a-mi fi mireasă.

Mă-ntorc acasă,
fără nume,
de parcă niciodată
n-am fost eu;

mă-ntorc la tine,
cu Domnul,
mereu.

Frankfurt am Main, 13 octombrie 2012

PODIREI

**Mai înflorește încă-odată-n
toamnă,
dacă vrei
mai fii și fruct
fără ram,
mai fii înc-o dată
mamă,
s-ajung la Siloam.**

**Mai fii bob de grâu,
Putrezește,
dacă vrei să fim iarăși Unul,
să fim iarăși Trei.**

**Mai fii sămânță
pentru iarbă
și cer,
la Podirei.**

Frankfurt am Main, 13 octombrie 2012

OCHIUL LUI DUMNEZEU

**Poate nu sunt eu acesta,
poate aceasta
nu-i umbra mea,
tocmai când trec
peste ape,
ca și cum aș sângera
din rănille închise,
în care-ai stat cândva.**

**Poate că nu aici e Babilon,
poate că acesta
nu e sânge,
ci cuvântul meu
când plânge,
din ochiul lui Dumnezeu.**

Frankfurt am Main, 13 octombrie 2012

SĂMÂNȚĂ DE TOAMNĂ

**Vai, ochii mei sunt mai flămânzi
ca ploaia,
sub pleoape-n somn
doar nori de lacrimi trec –
vine toamna,
dar care toamnă
se lasă trasă la edec?**

**Ochilor mei le e sete
de tine,
ochilor mei le e foame –
sămânța e lacrimă
cătredine,
sămânță fără toamnă,
Doamnă!**

Frankfurt am Main, 13 octombrie 2012

ÎN CER

**Caut o limbă-n care
să mor,
caut o limbă
în care să-nviu,
caut o limbă
în care devreme
să fie târziu,
caut un cer
în care să plutesc,
caut un nor
mai îngeresc –**

**dar vii tu
și-mi spui
cum mă numesc.**

14 octombrie 2012, în avion, deasupra Germaniei

TE PRIVESC ÎNTR-O FRUNZĂ

**Te privesc într-o frunză
ce-și caută-un copac,
o frunză cu o mie de guri
care încă mai tac;**

**nu știu ce toamnă le trece
până să-ntindă un pod,
nu știu ce aer le leagă,
până să facă un nod.**

**Te privesc într-o frunză
și îți rămân copac,
îți rămân un cuvânt
în care doar eu știu să tac!**

4 noiembrie 2012

COLIND

**Ninge cum n-a mai nins,
ninge dinspre ieri,
ninge dinspre mâine -
anotimp pierdut,
ninge dinspre tine.**

**Ninge dinspre păsări
ce-au rămas în cer –
ninge din colinde.
lerui-ler.**

10 decembrie 2012

SFÂRȘITUL LUMII

**Unde se sfârșește lumea,
când se sfârșește?
În care stea își face cuib,
Și ce lumină întetește?**

**Unde sfârșește viața mea,
când se sfârșește?
Pe care rug se face jar
Și care gol îl întregește?**

**Unde sfârșește moartea mea,
când se sfârșește?
Pe care cruce este cui?
Și-n care rană mai clipește?**

**Unde sfârșești și tu,
când încă ești?
Pe care ochi ești pleopă?
De unde-ncepi să-ntinerești?**

Și cărui vad îi vei fi apă?

23 decembrie 2012

VÂRSTE

Tatălui meu

Nu mi-ai spus ultimul cuvânt,
nu mi-ai lăsat niciun testament...
Cum aş putea merge mai departe,
cum aş putea să mă întorc din drum,
cum ai putea să te întorci acum,
în monologul unei ierni?
Moartea ne ține de mână,
moartea e floare la ureche,
acum când ea ne face parte.

Încep să fiu de-o vârstă cu tine.
Voi fi și mai bătrân?

25 decembrie 2012

ÎNTOARCEREA

*Pe fiecare bob de grâu e chipul Maicii Domnului
(Mit popular)*

O, Doamne,
Dumnezeu e atât de aproape de mine,
nici nu mai trebuie nimic
să fac;
să privesc doar bucata de pâine
cum se întoarce în făină,
cum redevine bob,
cum se întoarce-n spic,

să văd unduind,
în câmpie, pe valuri de nisip,
bucuria Maicii,
în chip.

25 decembrie 2012

VARĂ LA MARE

**Mai adă-mi vara înapoi,
Din anotimpuri rătăcite,
Mai adă-mi timpul dintre noi,
Dintre nisipuri împărțite**

**Între deșert și mal de mare,
Între iluzie și vis,
Între – abandon și așteptare,
Între acces și interzis.**

**Mai adă-mi vara înapoi,
chiar dacă numai la-nserare,
Dar lasă-ți buzele sărate,
ca măcar ele să devină mare.**

1 ianuarie 2013

ÎNAPOI, ÎNAINTE

N-am să țin minte când am murit,
o să uit c-am plecat așa,
pe nepusă masă,
necălărind vreo șa,
nespunând cuvinte,
neprivind spre cer;

n-am să-mi aduc aminte
ce am fost înaintea mea,
în altă viață, dinainte de vieți,
când eram doar ochi ce lumina.

N-am să-mi amintesc de tine
ca de un râu,
cum te rostogoleai în sângele meu,
cum îl țineai în frâu,

să nu țâșnească afară,
să nu stea la apus,
ca o margine de seară,
ca un cuvânt pe jumătate spus.

N-am să țin minte,
n-am să țin minte,
nici înapoi
și nici înainte!

5 februarie 2013

POTIR

Și dacă n-ai trup
și dacă n-ai trupă,
lasă-ți sângele-aprins
să-ți picure-n cupă,

să ajungă la nuntă,
înmulțindu-și iar viața,
cuvânt în cuvânt,
amânând dimineața,

să nu mai fiu mire,
să nu mai fiu mir,
să-mi fiu hrană mie-mi,
ca lacrima-n potir.

13 februarie 2013

FĂRĂ NUME

**Bucură-te că sunt
ceea ce nu sunt,
bucură-te că sunt iarbă
și nu pământ,
bucură-te că-s vocală
și nu sunt cuvânt,
bucură-te că sunt apă
și nu viaduct,
bucură-te că sunt vară
și că nu sunt iarnă,
bucură-te, dacă vrei,
că sunt unu
și nu sunt trei,**

**bucură-te, lume,
că nu mai am nume.**

17 februarie 2013

PUNCT

**Nu meriți nici cuvinte –
și chiar tăcerea e prea mult,
nu ți se potrivesc culori,
nu poți să-mi fii
vedere –
orbită nici atât –
îngenuncheată-n sfere
ești plâns,
ca nodul în gât.**

**Când ți se spune
moarte,
doar punctul ți se-mparte.**

17 februarie 2013

VIS

**Nu continuăm nimic,
ne naștem
după fiecare moarte,
redevenim copii
întregi în vârstă,
cu fiecare parte.**

**Nu începem nimic,
fiindcă nimic nu sfârșește –
tragem cerul peste noi
și visăm:
îngerește!**

Iernut, 28 februarie 2013

OGLINDĂ SPARTĂ

**S-a spart oglinda,
chipul tău a rămas în ea
întreg,
se-adună în fiecare ciob,
ca și cum ar învia.**

**Nicio lumină nu se stinge,
niciun cuvânt
nu e rostit,
argintul e doar lacrimă
de sânge,
fără clipit.**

**Oglinda s-a spart –
dar rămâne privire,
rămâne mireasă,
fără de mire.**

Iernut, 28 februarie 2013

PORTRET DE FATĂ

Inimă cu ochi,
într-un trup de fată,
orizont căzut la apus,
ce nu se-arată;

ochi cu inimă
de fată,
licărind la răsărit,
ce nu se-arată;

inimă și ochi,
ochi și inimă, deodată –
ai putea fi tu,
ai putea fi inimă
în ochi de fată.

Luduș, 7 martie 2013

REGELE POEZIEI

**Atâtea cuvinte,
praf de pușcă
pentru o vânătoare interzisă;
atâtea poeme,
gloanțe oarbe,
pentru o vânătoare amânată;
atâtea veșminte
pentru rege.**

**Dar regele e gol.
E din cuvinte.**

21 martie 2013

CLOPOT

**Ding, dang,
ce clopot, Doamne,
pe pământ,
ding, dang,
ce limbă de alamă,
Doamne,
de parc-ar fi
un vânt
ce doar pe ea
o poate-atinge,
pe ea, ce vine-n
fiecare vară
și mă ninge!**

Hațeg, 21 martie 2013

COD GALBEN DE POEZIE

**Vor veni poeme grele,
norii vor coborî pe pământ,
vor fi cohorte întregi –
aversele de poezie
vor acoperi verdele,
vor îngenunchea galbenul
și picuri roșii,
tiptil, tiptil,
vor pleca înspre tine.**

**Vor veni poeme grele –
poemele vor ninge
peste noi, alb,
numai noian de alb,
și unii se vor face
una cu poezia.**

**Cod galben de poezie –
Încă o știre falsă!**

**Și n-a mai plouat
și n-a mai nins –
a căzut doar,
din ceruri,
poezia.**

Hațeg, 21 martie 2013

CALENDAR

Carinei

Tu nu ai vârstă,
tu ești fără de timp,
te-apleci și miroși
florile din fotografii –
tu vorbești în limba ta,
pe care nimeni
nu o știe.

Tu spui da
și îngâni pe nu,
te privești în oglindă
și nu știi că ești tu,
ci altcineva,
din altă copilărie,
geamăn:
îi pui palmele pe obraji
sticloși,
o atingi pe retine
ca pe-un altar.

Tu pleci,
dar ea rămâne-acolo,
rămâne-acolo și privește –

o filă-n calendar.

22 martie 2013

RECURS LA POEME

N-am scris eu poemele acestea,
Doamne,
m-au scris pe mine ele,
vinovate sunt,
Doamne,
de viața și de moartea mea;
pe ele, Doamne,
să le pedepsești
și nu pe mine,
pe ele, Doamne,
să le judeci,
că oricine
se-ntoarce-n ele
ca un strop de sânge
în ruine.

Pe ele, Doamne,
în viața-mi care vine!

Mănăstirea Strâmba, Sălaj, 23 martie 2013

VEȘMÂNT

**Încă o primăvară –
oare câte vor mai fi
ierburi între ceruri,
licăriri de zi,
argintate leruri?**

**Încă un anotimp –
oare va mai ști
cui să pună nume,
când albul
va-nnegri?**

**Încă vreun cuvânt
îmi va fi veșmânt?**

Zalău, 23 martie 2013

CINĂ CU ADAM

Se dedică lui Nichita, înainte de a se fi născut!

**Mâncăm,
tăcem
pentru trecătorul trup;**

**mâncăm,
tăcem
pentru netrecătoarele cuvinte!**

Ploiești, 30 martie 2013

ORAR DE VARĂ

**Mi-am trimis cuvintele
la culcare,
pe stil vechi.**

Nici n-a fost noapte.

**Și ne-am trezit,
împreună,
pe stil nou.**

Ploiești, 31 martie 2013

URMĂ DE PRIMĂVARĂ

**Mâna-și caută
mănușă,
ochiu-și caută
lentilă,
ceru-și caută
o ușă,
când cuvântul
e argilă.**

**Mâna-și caută
amprentă,
urma caută
o talpă,
clipa când rămâne
calpă.**

**Lasă palma
să te-atingă
ca un nor
ce n-o să ningă.**

Ploiești, 31 martie 2013

AȘTEPTARE

**Aștept
în fiecare dimineață
să mă spăl
de noapte și de zile,
să fie ca-nainte,
de viață să mă spăl,
ca de cuvinte.**

Ploiești, 31 martie 2013

ALT HOMER

**Tu nu te spui
pe tine,
tu nu te spui,
nu ești al tău,
nu ești al nimănui.**

**Tu nu te vezi
pe tine,
tu nu te crezi;
tu ești privire
fără ochi,
tu poate că ești cer;
tu ești orbita
unui alt Homer.**

Ploiești, 31 martie 2013

BOTEZ

**Spuneți după mine:
Te lepezi de cuvinte?
Nu mă lepăd!
Te-ai lepădat de cuvinte?
Nu m-am lepădat!
Te-ai lepădat de cuvinte?
Nu m-am lepădat!
Te-ai lepădat de cuvinte?
Nu m-am lepădat!**

Scuipă de trei ori.

**Fie Diavolul cuvântului
Binecuvântat!**

5 aprilie 2013

RUG

**Doamne, am rămas câțiva fără tine,
uitați sau din adins lăsați,
la margini de meninge,
cu lacrimile gemeni,
cu degete de fosfor
și nu putem nimic atinge!**

**Până la flăcări
nu e nicio apă,
și doar cu iarbă
din alt cer ne ninge.**

**Doamne, lacrima se-ncinge –
Doamne, cine o va stinge?**

16 aprilie 2013

RUGĂCIUNE

Iartă-mi setea de-a-mi fi sete,
Iartă-mi fuga de-a fi vânt,
Și lumina când ai fost fereastră
Și poemul,
Când ai fost cuvânt.

Iartă-mă și nu mă mai ierta,
Lasă-mă să fiu doar pleoapa ta.

16 iunie 2013

TITANIC

**Și pentru noi un Titanic va sosi.
Vom fi
Pasageri clandestini pe mări în furtună...
Dar o mare liniștită însă ne va primi –
Doar ea ne va fi urmă.**

**Nimic nu va avea nume;
Toate iubirile vor rămâne la bord –
Și deznădejile și ura
Vor coborî în adânc,
Ca un acord de muzici dintr-o altă lume.**

**Și pentru noi Titanic va veni,
Chiar dacă niciun aisberg nu-i va fi cunună.
Nu va fi noapte,
Va fi cer senin,
Peste mări
Va fi ziua bună.**

7 iulie 2013

MORMÂNT

**Nu mai vorbesc de mult
cu gura mea,
nici ale cui cuvinte
le rostesc, nu știu –
nu mai privesc cu ochii mei,
sunt înainte de-a vedea.**

**Și acest aer mi-e străin
și nu mă poate-nveșmânta.**

**Nu mai trăiesc
cu viața mea
și nici nu știu
a cui viață o trăiesc.**

**Dă-mi, Doamne,
viața mea,
măcar o clipă –
să mă-ngrop în ea.**

11 iulie 2013

ÎN ORIȘICINE

**Nu-mi sunt stăpân,
nu-mi aparțin –
dar, Doamne,
dac-ai fi în mine,
n-aș mai putea
să mai rămân,
să-mi fii lumină
în retine,
să-mi fii pe buze
un cuvânt
să-mi fii iar respirație,
să fiu când nu mai sunt,
să-ți fiu mirare.**

**Dar, Doamne,
dac-ai fi în mine,
aș putea muri
în orișicine.**

21 iulie 2013

POST RESTANT

Aștept scrisori
pe care nu mi le-ai trimis –
aștept cuvinte
pe care nu mi le-ai fi scris,
cu litere de vânt,
să mă atingi
ca foșnetul în noapte
silabe de pământ.

Până la mine
nu e timp,
secundele sunt doar polen
ce nu ajunge niciodată miere,
și munte ce n-a fost nicicând Olimp.

Aștept scrisori
dintr-un alt vis,
ca pe un semn de carte
dintre viață și plictis.

31 iulie 2013

SORA MEA

**Unde este sora mea?
Lasă-mă să-i caut nume;
unde este mâna mea,
ca o stea care apune?**

**Unde este seara mea,
unde sunt a sale pleoape?
Unde este cerul meu,
care se retrage-n ape?**

**Unde este urma mea,
de potcoavă ruginită,
ce rămâne în nisip,
ca o vară nesfârșită?**

**Unde este rana mea,
sora mea de sânge,
unde este moartea, ea,
care mă mai plânge?**

6 august 2013

FĂ CEVA

**Fă ceva să nu-ți fiu vară,
fă ceva să-ți fiu senin,
fă ceva să-ți fiu nisipul
peste care valuri vin!**

**Fă ceva să nu-ți fiu toamnă,
fă ceva să nu-ți fiu fruct,
peste noi când se întinde
bruma ca un viaduct.**

**Fă ceva să nu-ți fiu iarnă,
fă ceva să nu-ți fiu frig,
fă ceva să-ți fiu lucarnă,
când la ziduri încă strig.**

**Fă ceva, sunt primăvară,
fă ceva să îți fiu rod,
fă ceva să îți fiu râul
peste care rămâi pod.**

**Fă ceva și nu mai face,
ziuă care-n noapte tace.**

16 august 2013

POEMUL RISIPITOR

**Acestor poeme
nu le-a lipsit nimic
și, totuși, au plecat
de la mine –
pentru cine să pregătesc
vițelul cel gras,
pentru cine privire-n
retine?**

**Pentru cine rană
și sânge,
pentru cine ochi care râde,
pentru cine ochi care plânge?**

16 august 2013

FEREASTRĂ DE STEA

**Cândva o să plec.
Către niciunde -
pleoapă să fiu,
unei secunde.**

**Cândva o să vin,
doar către tine,
umbră să fiu,
întoarsă în sine.**

**Cândva, altcândva,
fereastră de stea.**

Vălenii de Munte, 19 august, 2013

MINUTAR

**Zile albe,
zile gri,
ca și cum ar rugini
noapțile în colivii,**

**ca și cum le-aș fi cuibar,
ca și cum în ceas de frunze
le-aș rămâne minutar.**

Vălenii de Munte, 19 august, 2013

VREME CARE PLEACĂ, VREME CARE VINE

**Seara mea
e tot mai aproape de păsări;
am început deja
să învăț să zbor,
sunt mai aproape de tine,
cu-o zare,
sunt mai departe de tine
c-un nor;**

**Trimit scrisori
scrise cu ploi,
primesc scrisori
scrise cu frig,
mă judeci
cu Judecata de-Apoi,
Judecata d-Acum
e un dig.**

**Sunt tot mai aproape
de tine,
vreme care pleacă,
vreme care vine.**

Alba Iulia, 24 august 2013

DUMINICĂ

**Limba-n care m-am născut,
Limba-n care mai visez,
Limba ca un Tatăl Nostru,
Limba Noastră, ca un Crez,
Limba ca o rugăciune,
limba dincolo de vremi,
limba – încă o minune,
limba-n care nu blestemi,
limba-n care poți muri,
limba-n care poți renaște,
limba-n care, răstignit,
te re-ntorci în zi de Paște.**

**Limba-n care poți iubi,
Limba ca un alizeu,
Limba ca un colț de cer,
Limba ca un Dumnezeu.**

**Limba noastră, cea română,
Duminică-n săptămână.**

31 august 2013

SENTIMENT DE TOAMNĂ

**Mai crește iarba-n cer mereu,
aripile de păsări încă-s ude,
mai cade câte-un nor,
precum un înger,
dar cine-l mai aude?**

**Mai risipește toamna frunze-n cer,
sunt mari migrații de pământuri,
mai cad batiste, despărțiri,
dar cine-aude când le fluturi?**

**Mai crește cer în cer mereu,
de parc-ar crește Dumnezeu.**

6 septembrie 2013

RUNE

**Mă trezesc cuvintele
cu noapte-an cap,
de când visez
cuvinte,
cuvinte colorate,
ca-n copilărie,
cu cu culori de apă
și cărbune,
cu culori de piatră
și închinăciune;
cuvintele mele,
odată ca niciodată -

rune.**

8 septembrie 2013

Notă:

În Chintelnicul meu natal, în secolul al XIII-lea, au fost aduși coloniști din Gotingen, Luxemburg și Flandra! Cu runele lor cu tot!

RĂSĂRIT DE TOAMNĂ

**Scriu poeme
în care strugurii
se coc primăvara,
când seva țâșnește
în corzi,
ca un vin care se-ntoarce
în boabe,
cu un dor de pământ,
de robi și de roabe,
după un vis cristalin,
limpede, limpede,
ca un răsărit de vin!**

8 septembrie 2013

CUIBAR DE CUVINTE

**A rămas cu poemele lui
lipite pe buze,
ca niște stele
uite în spuțe,
ca niște mări
ascunse-n meduze.**

**A rămas cu privirile lui
uite-n orbite,
ca un ocean întors,
ca niște umbre risipite.**

**A rămas în poemele lui,
ca-ntr-un cuibar de cuvinte.
Nerostite.**

8 septembrie 2013

MINUTAR

**În țara lui
Fără Cuvinte,
uitat între file
neatinse,
uitat între zăpezi,
uitat în pădurea aceea
de semne,
uitat între culori
uitat în calendar,
uitat în timp,
o cifră de zar –**

**în țara lui
Fără Cuvinte,
ca un minutar!**

8 septembrie 2013

MARIE, MAMĂ

**Marie, Mamă,
de-ai mai avea un Fiu,
s-ar naște înc-o lume?
S-ar naște încă un Pustiu,
I-ai da alt Nume?**

**Marie, Sfântă,
de-ar mai fi alt cer,
i-ai fi Fecioară,
Marie, Maică,
ori te-ai naște Tu, în fiecare,
ca prima oară?**

Râpa de Jos, 8 septembrie 2013

DACĂ TACI

**Cu inima la tâmplă
te aștept,
sunt ultimul sinucigaș –
un știu dacă viața se-ntâmplă,
secundar fără ceas.**

**Cu inima la tâmplă,
apăs pe trăgaci –
nu știi dacă moartea se-ntâmplă,
nu știu dacă tac,
dacă taci!**

17 septembrie 2013

TRECERE

**Unde ne ducem, când ne ducem,
tăcere în tăcere-nmugurind?**

**Unde ne ducem, când ne ducem,
lumină-n ierburi luminând?**

**Unde ne ducem, când ne ducem,
cuvinte în cuvinte îngropând?**

**Unde ne ducem, când ne ducem,
stea răsărind într-un colind?**

**Unde ne ducem, când ne-om duce,
rugină-n cuiele de cruce?**

Chintelnice, 24 septembrie 2013

VAMĂ

**Marie, mamă, rug de sânge
Ca o lumină la apus,
Când nimeni n-o mai poate stinge,
Când nu mai e nimic de spus.**

**Marie, mamă, cumpănă de cer,
lumină ce se-ntoarce în lumină,
mai lasă-mă să-ți fiu o dată fiu,
când lacrima mi-e rădăcină.**

**Marie mamă, cea din urmă mamă,
albastrul care nu ia vamă.**

Târgu-Mureș, 25 septembrie 2013

EMINESCU

Încă un Eminescu
ca și cum ne-am mai naște
o dată,
ca și cum „am fost”
nu-l cunoaște pe „niciodată”,
ca și cum a iubi
nu are chip de fată,
ca și cum a muri
nu credeam să ne-nvețe
vreodată.

Încă un Eminescu
încă o dată,
încă o dată,
odată ca niciodată.

Târgu-Mureș, 25 septembrie 2013

MARGINI

**Numai margine de mare,
numai licăriri de zare,
numai lacrimă de soare,
numai inimă de sare...**

**Numai margine de nor,
Cer în care mă cobor!**

**Numai margine de toamnă -
numai marginea ta, doamnă.**

30 septembrie 2013

RENUNȚ LA MINE

**Încep, încet,
ca să renunț –
renunț la mare,
ca și cum aş renunța la mine;
renunț și la cuvinte,
ca la un denunț
al firii mele
de-a mă ține minte;
renunț la câte-o
dimineată,
ca la o rugăciune,
care-mi stă în față,
ca o icoană-n
chipul tău.**

**Renunț la bine
și la rău.**

Renunț la mine.

5 octombrie 2013

GEMENI

**Seamăn din ce în ce
mai mult
cu mine,
cu cel care-am fost
înainte de-a fi
noapte și zi,
noapte și zi.**

**Seamăn din ce în ce
mai mult
cu tine,
cea înainte de-a fi
zori de noapte,
zori de zi.**

**Semănăm cu niște gemeni,
care nu sunt asemeni.**

6 octombrie 2013

VÂRSTĂ

**Sunt de-o vârstă
cu noaptea
și nu mai pot
îmbătrâni.**

**Sunt de-o vârstă
cu ziua
și nu mai pot
zori.**

**Sunt de-o vârstă
cu tine,
mă naști
în fiecare zi.**

6 octombrie 2013

LEGĂMÂNT

**Iarba ne leagă,
iarăși și iară,
cum tu ești chiar podul
între mine și vară;**

**apa ne leagă,
iarăși și iară,
cum tu ești chiar podul
între mine și seară;**

**cuvântul ne leagă,
cât ne mai leagă,
viața întreagă,
moartea întreagă.**

Ialoveni, Basarabia, 21 octombrie 2013

SINGUR

**Singur, Doamne, singur,
nu mai singur
decât singur ești;**

**număr după tine,
număr, Doamne, anii
și mă-mpiedic
singur,
mă opresc la toamne-n care
mă privești.**

**Singur, Doamne, singur,
cum în mine crești!**

Costești, Basarabia, 21 octombrie 2013

TOAMNĂ

Toamna aceasta
nu mă cunoaște,
n-am nume,
nici ea nu e-n acte,
e doar pe buzele tale,
de pământ,
ca niște șoapte.

Dacă nu vei rosti
niciun cuvânt,
toamna aceasta
va pleca
odată cu mine –
iartă-mă, toamnă,
nu ca oricine,
ci doar cum tu știi ierta;

Tu iartă-mă, toamnă,
tu, mama mea.

Sărmașu, 2 noiembrie 2013

NAȘTERE

**Dacă aș fi ploaie,
nici n-aș ști unde-aș vrea
să cad –
în pustiu însetat
ori în vad
fără maluri?**

**Dac-aș fi nor,
care cer mi-ar fi
mai aproape?**

**Dac-aș fi cuvânt,
cine m-ar putea
roști?**

**Dac-aș fi noapte,
cine mi-ar fi
zi?**

**Dac-aș fi Nord,
numai Sud
să nu-mi fii!**

Bethleem, 7 noiembrie 2013

AȘTEPTARE

**Până la tine,
ploaia n-are nume,
poartă inele de iarbă
și cercei de vânt;**

**până la tine,
ploaia mă mai naște
o dată,
e sora cea bună,
de pământ;**

**până la tine,
ploaia bate la ușă
cu degete moi,
de cenușă.**

**Până la tine,
eu sunt ploaia ce vine!**

Bethleem 7 XI 2013

FOAME

**Mi-e foame de sfârșit
și sete, deodată,
de parcă n-aș fi fost,
de parcă-s niciodată.**

**Mi-e foame de cuvinte
și sete mi-e, deodată,
de dincolo de dinainte,
de Cel ce nu se-arată!**

**Mi-e foame de tine, Doamne,
cum sete mi-e, de toamne.**

30 noiembrie – 1 decembrie 2013

APROAPE

**Aproape înger,
aproape zbor,
aproape mal,
aproape nor –
dar ce-aş putea să-ţi fiu,
când prea devreme-i
prea târziu?**

**Când prea aproape-i
prea departe,
când ziua
încă este noapte,
când floarea
n-o să-ţi fie fruct,
când punţile de ploi
s-au rupt?**

**Aproape înger,
niciodată zbor –
mai lasă-mă
să îţi fiu nor!**

12.12. 2013

STELA MARIS

**Se-apropie corabia de țărm –
Ce mal e-acela fără tine,
Ce ochi e-acela ce ne vede,
Ce mare fără de retine,**

**Ce cer e-acela fără pleoape,
Ce vis fără de vis,
Ce depărtări atât de-aproape,
Ce Stela fără de Marís!**

NICIODATĂ

Să fii iarbă,
până mai sunt pământ,
să fii silabă,
până mai sunt cuvânt,
să fii noapte,
până mai sunt zi,
să fii apus,
până mai pot răsări,
să fii a pleca
până sunt a veni,
să fii secundă,
până mai sunt oră,
să fii odată,
până mai sunt niciodată.

Sărmaș, 17 decembrie 2013

ÎN LOC DE NOTĂ EXPLICATIVĂ

Dicționarul ne duce, atunci când vorbim despre „cai verzi pe pereți”, la un sens fără echivoc: a vorbi despre lucruri nereale, într-o vecinătate de sens cu „a visa cai verzi pe pereți”, ca și „a visa potcoave de cai morți”, adică a visa, a spera lucruri irealizabile, la fel cu a spune „a umbla după cai verzi pe pereți” sau „a umbla după potcoave de cai morți”.

Dar sensurile nu sunt chiar restrictive, chiar dacă dintr-o aceeași arie, adică mai e loc și pentru „lucruri imposibile, de necrezut, fanteziste”.

Iar caili mai intră și în alte ecuații aproape lirice: „la Paștele cailor”, „calul de dar nu se caută la dinți”, „calul râios găsește copacul scorțos”...

Dacă înlocuim calul cu poemul, deîndată poate începe o lume nouă. Așadar, „Poeme verzi pe pereți”, „poemul de dar nu se caută la dinți”, „poemul râios găsește copacul scorțos”...

Cred că ideea acestui joc de cuvinte, „Poeme verzi pe pereți” mi-a venit din... eter, când am primit o invitație de a participa la o acțiune a unui „Grup de sunete-litere-și-culori «Caili verzi de pe pereți»”.

Atunci mi-am spus că viitoarea mea carte de poeme se va numi astfel, surclasând următorul titlu de pe listă „Poeme de peste an”, adică alt fel de a spune ce scrie în calendarul ortodox „Sărbători de peste an”.

Poemele acestui volum nu și-au propus să urmeze tema, decât poate în subsidiaritatea ideii de imposibil, de necrezut, fantezist... adică a spune altfel despre moarte, obsesia multor poeme, că nu există, că e imposibilă... câtă vreme reușești să o birui, înfruntând-o.

Poemele urmează traseele pe care le-am parcurs o vreme împreună, când călare, când pe jos, întrebându-i pe cei întâlniți „Pe unde umbli, poezie?”

Ele sunt reacția spontană, inspirată de ceea ce putea să se întâmple și nu s-a mai întâmplat!

AUTORUL

CUPRINS

AMBRĂ/5
POD DE SEARĂ/6
ICOANA DIN FEREASTRĂ/7
EUCLID/8
BIOGRAFII/9
FOTOGRAFIA/10
MI-AI DAT, DOAMNE/11
CONSTELAȚIE/12
NINGE/13
COLȚ DE CER/14
FIU/15
SCRISORI LA POST RESTANT/16
ALTOI/17
VIAȚA LA PACHET/18
ORICE FEMEIE/19
INTERMUNDII/20
ÎNCĂ UN TIMP/21
AEZI/22
ANOTIMPURI DE FEMEIE/23
CHEMARE/24
MATERNITATE/25
OCHIUL CE PRIVEȘTE-N NOI/26
EA/27
NAȘTERE/28
MUNTE ȘI MARE/29
POEME VERZI PE PEREȚI/30
NUMELE TOAMNEI/31
DESPĂRȚIRE/32
VIS PIERDUT/33
QUINTELNIC/34
PODIREI/35
OCHIUL LUI DUMNEZEU/36

SĂMÂNȚĂ DE TOAMNĂ/37
ÎN CER/38
TE PRIVESC ÎNTR-O FRUNZĂ/39
COLIND/40
SFÂRȘITUL LUMII/41
VÂRSTE/42
ÎNTOARCEREA/43
VARĂ LA MARE/44
ÎNAPOI, ÎNAINTE/45
POTIR/46
FĂRĂ NUME/47
PUNCT/48
VIS/49
OGLINDĂ SPARTĂ/50
PORTRET DE FATĂ/51
REGELE POEZIEI/52
CLOPOT/53
COD GALBEN DE POEZIE/54
CALENDAR/55
RECURS LA POEME/56
VEȘMÂNT/57
CINĂ CU ADAM/58
ORAR DE VARĂ/59
URMĂ DE PRIMĂVARĂ/60
AȘTEPTARE/61
ALT HOMER/62
BOTEZ/63
RUG/64
RUGĂCIUNE/65
TITANIC/66
MORMÂNT/67
ÎN ORIȘICINE/68
POST RESTANT/69
SORA MEA/70

FĂ CEVA/71
POEMUL RISIPITOR/72
FEREASTRĂ DE STEA/73
MINUTAR/74
VREME CARE PLEACĂ, VREME CARE VINE/75
DUMINICĂ/76
SENTIMENT DE TOAMNĂ/77
RUNE/78
RĂSĂRIT DE TOAMNĂ/79
CUIBAR DE CUVINTE/80
MINUTAR/81
MARIE, MAMĂ/82
DACĂ TACI/83
TRECERE/84
VAMĂ/85
EMINESCU/86
MARGINI/87
RENUNȚ LA MINE/88
GEMENI/89
VÂRSTĂ/90
LEGĂMÂNT/91
SINGUR/92
TOAMNĂ/93
NAȘTERE/94
AȘTEPTARE/95
FOAME/96
APROAPE/97
STELA MARIS/98
NICIODATĂ/99
În loc de notă explicativă/100

Nicolae Băciut

POEME VERZI PE PEREȚI

EDITURA NICO

CALENDAR

Carinei

Tu nu ai vârstă,
tu ești fără de timp,
te-apleci și miroși
florile din fotografii –
tu vorbești în limba ta,
pe care nimeni
nu o știe.

Tu spui da
și îngâni pe nu,
te privești în oglindă
și nu știi că ești tu,
ci altcineva,
din altă copilărie,
geamăn:
îi pui palmele pe obraji
sticloși,
o atingi pe retine
ca pe-un altar.

Tu pleci, dar ea rămâne-acolo,
rămâne-acolo și privește -
o filă-n calendar.

22 martie 2013

NICOLAE BĂCIUȚ